חלק פרק אחד עשר סנהדרין קג.

מסורת הש"ס

תורה אור

כגלל מנשה דלא עבד תשובה. כאשר עשה מחאב. דמשמע כשיעור הכתוב שחטא כמלכו וחטא מנשה ולא כ"ג. **ויעש הרע וגו'.** ומצאתן כתיב ויעבד לו. כך שמעתי: **מדם הדין.** היאך מעכבת שלא להקביל פני מנשה כתשובה ועשה הקב"ה מחמת ברקיע ופשט ידו וקבלו הלא ידיעת מדת הדין: **מאי דכתיב ברחמים ממלכות יהויקים וברחמים ממלכת זדקיה.** מ"ט כתיב בהני ברחמים יותר מבחבירתי: **וכי עד האידנא לא הוו מלכי.** ואי משום תחלת ממלכתו קאמר ה"ל למכתב בשנה ראשונה למלכותו אלא לכי שני קרא דיהויכיה וכתיב ברחמים ללמדך מעשה ברחמים היה בימי יהויקים שנקט הקב"ה להמזיר את עולמו לתהו ובהו כמו שהיה מברחמים: **כיון שנפסקל בדורו.** של יהויקים שהיו לדיקים שעדיין לא גלו אחרם והמקובל: **דורו של זדקיהו.** היו רשעים שכל הלדיקים הגלו כבר עם יהויכין: **מיש מכם נפשט.** זה הקב"ה שנקרא ה' מיש מלחמה (שמות טו) מיש מרול אלו מלכים שנסתמך אחז וחזקיה ורגו ושחק ואין נחת בין שהוא טועם עמהם בין שהוא שוחק עמהם בין שהוא מינם ירחין מלפניו ואינם חמיס לחזור למוטב: **כי ליה למר כו'.** לאו דוקא נקט אלא משום דהכי מילי לאינשי כשהוא חכם כשהוא רואה להיפסד ולהתווכח עמהן בין שהוא שוחק עליהם בין שהוא טועם עמהן מינם ירחים מלפניו ואינם חמיס לחזור למוטב: **מקום שהיו מחזקין כו.** ולוטרין הלכות נהפך למוצא לפיס של שרי מלך בכך: **כשער הפוך.** לשון מותך והיינו כהר הכית ובעזרה שפשה היו יושבים סנהדרין וכדאמר בעלמא (לעיל דף פו:) ג' בתי דינין היו שם אחד בלשכת הגזית ואחד על פתח הר הבית: העזרה ואחד על פתח הר הבית: **קולסיס תלש.** כלומר במקום שהיו מושכין הלכות בו דנין שרי בגל דיעס שלהס: **כאשרא דמריה תלש ויניה.** מקום שהאדון תולה כליו: **קולבא דעיש(ה) תלש.** נגל רועה: **קולסיס תלש.** כדו תלה לשם כמו (בראשית כד) כלה דמרגמינן קולמא. ל"ת קולסיס מקדמו כמו (פושה דף פו.) מקלה של מרס: **והנה עלה כולו קמשונים וה' חמון.** שהעלה שממית ע"ג המזבח לקמן (ע"כ): **כפו פניו מרולים זה יהויקים.** שכפה פניו מאורו של הקב"ה כדאמר לקמן (שם) כלום תלו נזיכים תלש לאורו יעול לאורו: **על שדה איש עלל עבכרתי זה אחז.** ולהכי קרי ליה עלל שהחמס את התורה ובטל את העבודה לקמן (שם): **ועל כרם אדם חסר לב זה המנשה.** שקדר מזכרות והרס את המזבח (שם). (ל"ת) מרולים מורגינ"ש: **זה נזדקיה.** שהיה נזדיק ונהרס בית המקדש בימיו: **משך ידו אם לוחיים.** משך הקב"ה את ידיו מן הלוחיים שלא להתקדש מלמד: **לא יגורך רע.** היינו מספרי לשון הרע דכתיב בתריה מלאך רוכ אתם מיש וגו' ועוד דכתיב בתריה קרנס הוות קבר פתוח גרונס וגו': **שלא תמצא אשתך שפק נדה וכו'.** והיינו בהלך כדאמרי(ה) מין תהלו שלא תשבה(ו) וכשעה שאדם בא מן הדרך קשה לו כשיעמד את אשתו שפק נדה יותר מנדה ודאית שעל שפק הוא מילר וילרי מקפו ואומר טהורה היא ועל מנס אני מוטע: **עד כאן כרכו אניו.** דוד אניו לשלמה בנו. מקשמע לפי ענין הברכות יש לידע קדור ברכות(ה) שכן דרך האב בהברים האלו בשעת נפטר ונדה ובילה"ר והברהורים רעים ובנניס ותלמידים שלא יקדימו מבשילס ברניס אבל אשה אינה נותנת דעת כך שלא מהמרכת הלב שים לה מפטלות על בנה שיעלל מאבן נגף ומרומין ושדין לפיכך קא דריס לפי הענין שאלו ברכות ברכתו אמו של מי מלאכי יהיה לך מ"ר. ועוד משום דכתיב כי מלאכיו משמע ליה דסליק ענין אחד דברכה ומכי מלאכיו על כי חשק סליק אד ענין הלכך מוקים דמי לדמי דע"כ כרכו אניו וכו'. מ"ר:

בגלל מנשה דלא עבד תשובה א"ר יוחנן כל האומר מנשה אין לו חלק לעוה"ב מרפה ידיהן של בעלי תשובה דתני תנא קמיה דר' יוחנן מנשה עשה תשובה (ל) שלשים ושלש שנים דכתיב [1]בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ויעש (הרע) [אשרה] כאשר עשה אחאב מלך ישראל כמה מלך אחאב עשרין ותרתין שנין מנשה כמה מלך חמשים וחמש דל מיניהו עשרים ותרתין פשו להו תלתין ותלת א"ר יוחנן משום רשב"י מאי דכתי' [2]וישמע אליו [3]ויחתר לו ויעתר לו מיבעי ליה מלמד שעשה לו הקב"ה כמין מחתרת ברקיע כדי לקבלו בתשובה מפני מדת הדין [4]וא"ר יוחנן משום רשב"י מאי דכתיב [5]בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו וכתיב [6]בראשית ממלכת צדקיה וכי עד האידנא לא הוו מלכי אלא בקש הקב"ה להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל יהויקים נסתכל בדורו ונתקררה דעתו בקש הקב"ה להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל דורו של צדקיה נסתכל בצדקיה ונתקררה דעתו בצדקיה נמי כתיב [7]ויעש הרע בעיני ה' שהיה בידו למחות ולא מיחה וא"ר יוחנן משום רשב"י מאי דכתיב [8]איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת אמר הקב"ה כעסתי על אחז ונתתיו ביד מלכי דמשק זיבח וקיטר [לאלהיהם] שנאמר [9]וזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר [כי] אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו [לו] להכשילו ולכל ישראל שחקתי עם אמציה ונתתי מלכי אדום בידו הביא אלהיהם והשתחוה להם שנאמר [10]ויהי אחרי (כן) בא אמציה מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם [לו] לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר אמר רב פפא [11]למר דלא ידע בין טב לביש היינו דאמרי אינשי בכיי ליה למר דלא ידע חייכי למר דלא ידע ווי ליה [12]ויבאו כל [שרי] מלך בבל (ויבאו) [וישבו] בשער התוך א"ר יוחנן משום רשב"י מקום שמחתכין בו הלכות אמר רב פפא היינו [13]דאמרי אינשי באתרא דמריה תלא ליה זיניה תמן קולבא רעיא קולתיה תלא (סימן על שדה בתים לא תאונה) אמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא מאי דכתיב [14]על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב והנה עלה כולו קמשונים כסו פניו חרולים וגדר אבניו נהרסה על שדה איש עצל עברתי זה אחז ועל כרם אדם חסר לב זה מנשה והנה עלה כולו קמשונים זה אמון כסו פניו חרולים זה יהויקים וגדר אבניו נהרסה זה צדקיהו שנחרב בית המקדש בימיו [15]ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת לצים כת שקרנים כת חניפים כת מספרי לשון הרע כת לצים דכתיב [16]משך ידו את לוצצים כת שקרנים דכתיב [17]דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כת חניפים דכתיב [18]כי לא לפניו חנף יובא כת מספרי לשון הרע דכתיב [19]כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע [20]צדיק אתה ולא יהיה במגורך רע [21]ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא מאי דכתיב [22]לא תאונה אליך רעה וגגע לא יקרב באהלך לא תאונה אליך רעה אלא ישלוט [23]בהן יצר הרע וגגע לא יקרב באהלך [24]שלא תמצא אשתך שפק נדה בשעה שתבא מן הדרך דבר אחר לא תאונה אליך רעה שלא יבעתוך חלומות רעים והרהורים רעים וגגע לא יקרב באהלך שלא יהא לך בן או תלמיד שמקדיח תבשילו ברבים [25] עד כאן ברכו אביו מכאן ואילך ברכתו אמו [26]כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך וגו' על שחל ופתן תדרוך וגו' עד כאן ברכתו אמו מכאן ואילך ברכתו שמים כי

1. בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: מלכים ב כא א
2. ויחפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יי הוא האלהים:
3. דברי הימים ב לג יג
4. בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יי לאמר:
5. ירמיהו כב כ
6. ויהי בשנה החיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנה הרביעית בחדש החמישי אמר אלי חננית בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יי לעיני הכהנים וכל העם לאמר:
7. ירמיהו כח א
8. ויעש הרע בעיני יי ככל אשר עשה יהויקים:
9. מלכים ב כד יט
10. איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת: משלי כט ט
11. ויחזק לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם ואזבחה להם ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל:
12. דברי הימים ב כח כג
13. ויהי אחרי כן ויבא אליו מלך אשור ויבא את יהודה ויחנם על מצור ויבקעם: דברי הימים ב כה יד
14. יהוה מלכנו החללו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים: הושע ז ה
15. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: תהלים צא י
16. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: תהלים צא יא
17. דובר שקרים לא יכון לנגד עיני: תהלים קא ז
18. גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא: איוב יג טז
19. כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע: תהלים ה ה
20. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: תהלים צא י
21. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: תהלים צא יא
22. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך:
23. ושלח בהמות שן ועקרב תדרך כפיר ותנין: תהלים צא יג
24. שלא תמצא אשתך שפק נדה בשעה שתבא מן הדרך דבר אחר לא תאונה אליך רעה שלא יבעתוך חלומות רעים והרהורים רעים וגגע לא יקרב באהלך שלא יהא לך בן או תלמיד שמקדיח תבשילו ברבים:
25. עד כאן ברכו אביו מכאן ואילך ברכתו אמו:
26. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: תהלים צא יא

מסורת הש"ס

ה) נספסק כמיב ויעתר וכן בעתיק לעיל קג: ואפשר דבדברי הימים שהיא לפני רבינו היה כתוב ויחתר לו ועיין ס"ג תום' כאן ד"ה מעכבירן כו' וכן מליטו בירושלמי כו' פ"ק], ו) [ערכין יח. ע"ש], ז) [מהן. ד"ה ג"ם פד:, ח) פושה מב. ע"ש], ט) [בכת קמע: תניא יב: פושה מב.], י) [ברכות נה: ע"ש קג"ע], יא) [ל"ל כן], יב) [ב"מ קו.], יג) [נס"ל טעס: כנון יפו הטלרין], יד) [ל"ל מחר ד"ה קולתיה], טו) [ר"ה והנה ודי"ה כפו ל"ל מחר ד"ה ועל כרס], טז) [פושה קמון ז:], יז) כל"ל אין להלו אלא אחת, יח) כם"ת: ליתא שבוע כרכו,

הגהות הב"ח

(ה) ר"ש ד"ה קולבא רעיש, ג"ל וכ"ה פרק הפועלים גרסינן כלבא רעיש כך:

לעיי רש"י

אורטיג"ש [אורטיא"ש]. פרפרים.

מוסף רש"י

מאי דכתיב בראשית ממלכות כו'. מאי שנא דכתיב ביהויקים ולדקיהו בראשית, לפי שניקב הקב"ה להפוך מעשה כראשית בימיהם (שרכין יז:). **באתרא דמריה תלא ליה זייניה.** יתד שהיה הנגרי רגיל לתלות בו כלי זיינו, הנגל הרועה תרמילו תלה, טול"ם בלע"ז (ב"מ פד:). **משך ידו.** הקב"ה מהיות לתן לנוגפים (פושה מב.). **לא יגורך רע.** לא יגור עמך רע, ובני מספרי לשון הרע אמיר, דכתיב בהיות פרבסת כי תן בפיהו נכוחה וגו' (שם). **שפק נדה.** וכל שכן ודאי (ב"מ קו.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com